

2. May. 1971

FAKTA

Dato:

2. May. 1971

Sidetæl:

Notes 71 bd 2 s. 62-70

Paris

2-5-71.

Det er ikke mere end
fem dage siden jeg beskæftigede
mig meget intenst med "Redt
Blau" ideen - og idag imbesse-
rer den mig ikke særlig.
Så den har det været før
og interessen ~~kan~~ vende til-
bage og så den kan det
ske igen.

Idag føler jeg at ideen,
og den lysning over mit
problem som den represen-
terer aldrig har været helt
tilfredsstillende - det er måske
derfor den kommer og går
som vinden. Det der hver-
gang jeg har arbejdet med
denne ide har generel mig
er: at hvordan man vender
og drejer den så bliver resultatet
altid altid et billede- et
maleri, at man uden at
ønske det (som Daniel
Burton) havner i det man
vil bort fra. Alene kendsger-
ningen at det drejer sig

om en firkantet plade hvor man
der kan læses forresten og
at disse to former med hvar-
-ligt man kunne danne en strik-
-se, om den er mere eller mini-
-mal og neutral, bevirker
at man er i hvert fald under
alle omstændigheder bestemt
er jomful af begrebet maler-
-kunst ~~denne~~ ^{denne} ~~denne~~ ^{denne} tradition,
Kunsten i den, formals mere og ste-
-likt. Hvertil kommer at den
struktur det "indseende" som
jeg fandt var det neutraleste
hvis dette ~~er~~ ^{er} stil massigt
fuldt ind under kategorien
Abstrakt kunst med derved
fulgt de kunstneriske til-
-mon drian, Hvert ~~er~~ ^{er} ~~er~~ ^{er} mini-
-mal art, o. s. v.
Dette "Rød + Blå" forsøg
har i lokalet (endnu - kan man
måske hjælpe) overbevist mig
om at det er muligt at
undslippe malerkunstens
formals mere og som lokalet
benyttede sig af malerens
teknik.
Der ligger vel i hele proble-

- man ikke og søe et stærkt
subjektivt element - dette at
j' end nu ikke er helt over
j' - beviset om j' vil, og om
j' kan opgive maleri.

• At j' ikke er sikker paa
dette (man - næsten sikker) helt
skjultes at j' ikke ser helt
klar for mig hvilke ider
j' skal/kun arbejde med -
og hvordan. Det ligger jo
og ønske simpelt i at j'
end nu ikke har givet mig
klar hvad j' vil.

Jeg har en personlig miste af det
som j' kan, meget mangelt-
fuldt kan indtrykke ved
at sige at for nærværende
ønsker j' at lave noget
som kan sætte en proces
i gang - noget som er et til-
-brud til ~~andre~~ mig selv
og andre om en proces i
et lid. og rum.

Præcisere kan j' ikke nu for-
-mindre dette ønske bl. a.
fordi det er midlet der skaber
paa kendsgerninger j' prøv
nu og giv mig helt klar.

Disse kendsgerninger er f. eks.
at det ligger mit lampere-
-mønt og min livs form
fjernt og at etablerer nogle
der i mindste måde har
med Show-biz at skaffe
js eger mig ikke til at
være udad vendt kom muni-
-kerende gennem min egen
person lige op treden, og js
eget mig også dærligt til
pou anden måde at gøre
mine ting distribueret.
Spørgsmålet er der for, om
det js ønsker er rentligt
med den js er?
Måske er hele problemet
simpelthen skillet faktisk op.
At man ønsker at sætte en
proces i gang, at forbyde en
hændelse - hvad ved js - be-
-tyver for ikke absolutt var
ens betydende med at man
skal springe op på tribu-
-nen og agere som en stags
konfronci- for sine ideer.
Det kan udmærkeligt gøres
uden inddeling af ens
krøp - nemlig ved at man

publicerer sine ideer som
tektst, som billeder, som
brevgr, programplaner, T.V.
radior, optagelser, foto's, ud-
-skillingen o. s. v. - o. s. v.
at de de kimen man ser
i de enkelte side bøgerne
i sin egen stue og produci-
-on.

Jeg har jo i tidernes løb
gjort flere billeder til en
soudan proces - naar jeg har
skrevet artikler, naar jeg
har udstillet (og arbejdet
idee med sigt med udskilling-
-en) naar jeg har givet
interviews - været i Radio
og T.V. - simpelthen bringe
de lejligheder som gaves
- og der gives næsten altid
en lejlighed.

I praksis er der altså ingen
sammenhæng grund til at fast-
-holde materiale eller billed-
-premskillingen som eneste
publiceringsmæssighed.

Tværtimod - har jeg en meget
stærk fornemmelser af at

dette idag er den ringeste
mængde. Hvorfor?
Fordi - den hen vender sig
ikke alene til et specielt
- sæt, men også et meget
begrænset publikum (selv
om dette med stort eller
lille publikum er helt under-
- ordnet for mig), men mælt
- et publikums - konvulsi-
- tions mængde er for sig
i en konvulsion der i sig
selv er midlet selv i sig
som en mod sig selv af de
i det is vil arbejde med.
Jeg kan give et eksempel.
Da i januar i år indstillede
hos Clausen i København, havde
i en opnem og blev teatret
pou indbydelse havde gjort
opmærksom på at de
indstillede arbejder i det
var produceret under hensyns-
- tagelse til de billedmæssige
og teatret konvulsi og
altså i det skulle behandles
opfattes eller bedømmes
med på disse. Hvad skete?

Så man pælt hen dette et publi-
-kation i de to by mine skæbne
ord for gode være, men op-
-fulgte de dem som en ren
-og skøn- attitude og betragte-
-de og be dømte udskillem-
-gen ud fra en fastlig sam-
-me kriterier som en kritisk
-som helst om den maleri ud-
-skilling. Hvorfor? Fordi
-udskillingen fandt sted i et
-galeri, fordi den bestod af
-billeder (og nogle) flade
-billeder der hang på en
-væg. Det publikum som
-besøger kunstgallerierne
-er vant til at se mere
-billeder (alle slags) som
-malerier og be dømme dem
-ud fra malerikunstens øko-
-nomske regler, selv hvor man
-provrer dem stærkt under-
-de at bid i "bedømmel-
-son af det "artistiske".
-Dette viser at i dag er
-billeder og selv fuldstændig i søføj
-høj grad malede billeder
-i højst mulig løst just i en

estiske konvention hvad
en kan man ønske det eller
ej - og der for er der den
mindst effektive måde at
realisere sine i der pose.

Derfor har jo det er nedvæn-
-digt, uden der for at have
i Conceptualismens filosofiske
forværelse, at finde andre
måde at præsentere sine
i der - kunsten - handlinger pose.
Problemet for mig, idag er
altså hvordan?

Det er et fortrødet svær
problem for som over for vist
gen nemt bringe alone af materi-
-ets teknik under man i
en fælde - kommer man sig
til den Duchampske akademi-
-isme der er opstået i den
sidste overvæltige hvor man
kan fra en konvention over
i en anden - ja man dringes
simpelthen til at træde
alle de lysninger som mid-
-til er for sig fordi også
de, fra den ene dag til den
anden er blevet konventio-
-ner. Så står man der

fuld kom man form - for man
for man er ikke fuld støn-
-dig form var man det
gav alene form heden houb om
problemet's løsning.

Med andre ord man det
for man for hver sig var
at arbejde hen i mod den ne
brille form hed - for man
over horede kan kanke paa et
lyse problemet — hvis
det er et problem!

Paris

4-5-71.

Det ændre mig et is
stadig at is stadig beskæftiger
mig med projekt. der skal ikke
svare til den situation som
is befinder mig i — Projektet
eller i en is udstrækning
kræver en udadrettet aktivitet.
Min nu værende situation an
for alt andet end udadrettet
og is ville gøre finde i net til
hvad det er som i net giver
mig den ne social prægede at-
-hinde, for meget andet end
det kan den ikke være for is